

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 925

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 23 decembrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
528.	—	Lege privind Medalia <i>Bărbăție și Credință</i>	1-6
832.	—	Decret pentru promulgarea Legii privind Medalia <i>Bărbăție și Credință</i>	7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 411 din 4 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001	7-9	Decizia nr. 414 din 6 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312/2001	10-12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
5.574.	—	Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind aprobarea Metodologiei de evaluare a unităților de învățământ preuniversitar în vederea acordării autorizației de încredere.....	12-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind Medalia *Bărbăție și Credință*

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemnele de pace și de război prevăzute la art. 8 lit. B și la art. 9 lit. B pct. V din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare, face parte din categoria decorațiilor pe domenii de activitate.

Art. 2. — (1) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace este o distincție care răsplătește rezultatele deosebite

obținute în exercitarea atribuțiilor și îndeplinirea misiunilor de către:

a) maiștri militari, subofițeri, militari în termen sau militari angajați pe bază de contract, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri și alți funcționari publici sau personal civil din subordinea ministerelor, instituțiilor

centrale autonome ale statului specializate în domeniile ordinii publice și siguranței naționale și ale apărării împotriva incendiilor, pazei și protecției civile;

b) personal specializat din cadrul administrației publice locale, din unele obiective de interes strategic sau aparținând societăților de pază și protecție cu atribuții în domeniile apărării împotriva incendiilor, pazei și protecției civile.

(2) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de război se acordă maiștrilor militari, subofițerilor și militarilor în termen, militarilor angajați pe bază de contract sau rezerviștilor mobilizați din unitățile aparținând forțelor terestre specializate în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale pentru fapte de arme deosebite săvârșite pe timp de război sau de conflict armat și pentru acțiuni de luptă desfășurate sub egida unor organisme internaționale.

(3) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemne de pace și de război se poate conferi și cetățenilor străini.

Art. 3. — (1) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace este asimilată în ierarhie, la clase egale, cu medaliile: *Virtutea Militară* cu însemn de pace, *Virtutea Aeronautică* cu însemn de pace și *Virtutea Maritimă* cu însemn de pace, *Meritul Agricol*, *Meritul Cultural*, *Meritul Industrial și Comercial*, *Meritul pentru Învățământ*, *Meritul Sanitar*, *Meritul Sportiv*, conform art. 31 din Legea nr. 29/2000, cu modificările ulterioare.

(2) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de război este asimilată în ierarhie, la clase egale, cu medaliile cu însemn de război: *Pentru Merit*, *Virtutea Aeronautică*, *Virtutea Maritimă* și *Meritul Sanitar*, conform art. 32 din Legea nr. 29/2000, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Medalia *Bărbăție și Credință* cuprinde 3 clase. Ierarhia în ordine descrescătoare este următoarea:

- a) clasa I;
- b) clasa a II-a;
- c) clasa a III-a.

Art. 5. — (1) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace se poate acorda nelimitat pentru clasa a III-a și a II-a și este limitată la 10.000 de membri pentru clasa I.

(2) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace, clasa I, conferită cetățenilor străini, nu intră în numărul prevăzut la alin. (1).

(3) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de război se poate conferi în număr nelimitat.

Art. 6. — (1) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemne de pace și de război se prezintă:

- a) pentru militari și funcționari publici cu statut special, sub două forme cu valoare ierarhică egală: însemnul și bareta;
- b) pentru civili, sub o singură formă: însemnul.

(2) Însemnul de pace al Medaliei *Bărbăție și Credință* este o piesă ovală din tombac care are, pe avers, ștanțată stema României.

(3) Însemnul de război al Medaliei *Bărbăție și Credință* se distinge de însemnul de pace al Medaliei *Bărbăție și Credință* prin aplicarea a două spade încrucișate care surmontează medalia.

(4) Bareta Medaliei *Bărbăție și Credință* cu însemn de război se distinge de bareta Medaliei *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace prin aplicarea pe panglica specifică a două spade încrucișate.

Art. 7. — Regulamentul privind descrierea și modul de acordare a Medaliei *Bărbăție și Credință* pentru fiecare clasă, precum și Modelul desenat al medaliei sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 8. — (1) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace se conferă de Președintele României prin decret, în baza propunerilor de decorare individuale făcute, potrivit art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 29/2000, cu modificările ulterioare, de către miniștrii de resort și de conducătorii instituțiilor centrale autonome ale statului, pentru persoanele din domeniul lor de activitate.

(2) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de război se conferă de Președintele României pe baza propunerilor de decorare individuale făcute de ministrul apărării naționale și de conducătorii instituțiilor din sistemul ordinii publice și siguranței naționale.

(3) Propunerile nominale pentru conferirea Medaliei *Bărbăție și Credință* sunt avizate de Cancelaria Ordinilor, în conformitate cu art. 5 din Legea nr. 29/2000, cu modificările ulterioare.

(4) Președintele României poate să confere Medalia *Bărbăție și Credință* și din proprie inițiativă, în limita a 1% din numărul total stabilit de lege pentru fiecare clasă, în conformitate cu art. 4 alin. (3) din Legea nr. 29/2000, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — (1) Repartiția pe ministere și instituții centrale autonome ale statului, a numărului maxim de medalii *Bărbăție și Credință* care se acordă anual, se face de către Cancelaria Ordinilor, în limitele locurilor vacante.

(2) Repartiția decorațiilor pentru categoriile de personal din cadrul administrației publice locale, din unele obiective de interes strategic sau aparținând societăților specializate de pază și protecție cu atribuții în domeniile apărării împotriva incendiilor, pazei și protecției civile se face prin Ministerul Administrației și Internelor, care avizează propunerile de decorare.

(3) Pentru prima promoție, la intrarea în vigoare a prezentei legi, se poate conferi maximum 15% din numărul decorațiilor pentru fiecare clasă.

Art. 10. — (1) Atestarea Medaliei *Bărbăție și Credință* se face printr-un brevet, în conformitate cu art. 24 din Legea nr. 29/2000, cu modificările ulterioare.

(2) Brevetele pentru Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemne de pace și de război sunt validate pentru clasele a III-a și a II-a, prin parafa miniștrilor de resort sau a conducătorilor instituțiilor centrale autonome ale statului și semnătura cancelarului ordinilor, iar pentru clasa I, prin semnătura miniștrilor de resort sau a conducătorilor instituțiilor centrale autonome ale statului și semnătura cancelarului ordinilor, în conformitate cu art. 28 din Legea nr. 29/2000, cu modificările ulterioare.

Art. 11. — Retragerea decorațiilor se face prin decret semnat de Președintele României, la propunerea Cancelariei Ordinilor, cu aplicarea prevederilor art. 59 din Legea nr. 29/2000, cu modificările ulterioare.

Art. 12. — Sumele necesare confecționării însemnelor, sunt asigurate din bugetul aprobat anual Administrației baretelor, brevetelor și cutiilor Medaliei *Bărbăție și Credință* Prezidențiale.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 noiembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 noiembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 11 decembrie 2003.
Nr. 528.

ANEXA Nr. 1

REGULAMENT **privind descrierea și modul de acordare a Medaliei *Bărbăție și Credință***

Art. 1. — Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemne de pace și de război se acordă pe viață.

Art. 2. — (1) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace este nelimitată ca număr pentru clasele a III-a și a II-a și limitată la 10.000 pentru clasa I.

(2) Depășirea numărului de medalii pentru clasa I constituie o încălcare a prezentului regulament. Decorațiile conferite peste numărul limită sunt nule de drept, iar însemnele vor fi restituite.

Art. 3. — (1) Însemnul de pace al Medaliei *Bărbăție și Credință* se prezintă sub forma unei piese ovale, având mediana mare de 35 mm și mediana mică de 22 mm și este confecționată din tombac.

(2) Pe avers este ștanțată stema României cu înălțimea de 22 mm.

(3) Pe revers, central, sunt înscrise în relief, cu cifre și litere înalte de 3 mm, anii și denumirea: *1903/BĂRBĂȚIE/ȘI/CREDINȚĂ/2000*, reprezentând date istorice privind Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace. Marginal este ștanțată o cunună deschisă, formată dintr-o ramură de laur și o ramură de palmier, încrucișate.

(4) Pentru militari, însemnul este surmontat de o semicunună formată din ramuri de laur, cu lățimea de 28 mm și înălțimea de 15 mm, având capetele semicununii unite printr-o bară, prin intermediul căreia se petrece panglica.

(5) Pentru civili, însemnul este surmontat de o sferă cu diametrul de 5 mm prin care se petrece un inel cu diametrul de 20 mm.

(6) Panglica, lată de 35 mm și cu înălțimea aparentă de 50 mm, este din rips moarat galben, având la margini câte o bandă albastră și una roșie, late de câte 3 mm. Pe spate are un sistem de prindere.

(7) Pentru persoanele de sex feminin, personal civil, panglica este pliată sub formă de fundă și are lungimea de 100 mm.

(8) Bareta pentru militari și funcționari publici cu statut special se prezintă sub forma unei panglici dreptunghiulare din rips, aplicată pe un suport metalic, lungă de 18 mm, lată de 10 mm și având dimensiunile benzilor colorate ale panglicii reduse la 50%. Pe spate are un sistem de prindere.

Art. 4. — Deosebirea dintre clase este următoarea:

- a) clasa a III-a este arămită;
- b) clasa a II-a este argintată;
- c) clasa I este placată cu aur.

Art. 5. — Însemnul de război al Medaliei *Bărbăție și Credință* are caracteristicile generale ale însemnului de pace pentru militari, cu următoarele particularități:

a) pe revers este înscris: *1916/BĂRBĂȚIE/ȘI/CREDINȚĂ/2000*, reprezentând date istorice privind Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de război;

b) între însemn și semicunună sunt aplicate două spade încrucișate, cu vârfurile în sus, lungi de 30 mm, din materialul însemnului;

c) panglica este mărginită spre interior de un fir auriu, lat de 1 mm;

d) bareta specifică de război primește două spade încrucișate, cu vârfurile în sus, lungi de 15 mm, din materialul corespunzător clasei; pe margini primește un fir auriu lat de 1 mm.

Art. 6. — (1) Cutia în care se păstrează medalia este din carton îmbrăcat în pergamoid galben și este căptușită cu mătase albastră.

(2) Pe capacul cutiei sunt imprimate argintiu: denumirea, clasa și categoria medaliei.

Art. 7. — (1) Medalia *Bărbăție și Credință* se poartă, de regulă, cu prilejul Zilei Naționale a României și al celorlalte sărbători naționale sau religioase, precum și în situațiile stabilite prin regulamente specifice.

(2) Se poartă numai însemnul clasei celei mai înalte a Medaliei *Bărbăție și Credință*.

(3) Bareta se poartă numai la uniformă, pe partea stângă a pieptului.

(4) La uniformă se poartă alăturat baretele tuturor claselor, în ordinea descrescătoare a acestora, prima fiind cea a clasei celei mai mari.

(5) Bareta însemnului de război are întâietate, chiar dacă este a unei clase mai mici.

(6) Militarii și funcționarii publici cu statut special poartă Medalia *Bărbăție și Credință* în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu regulamentele specifice.

(7) Personalul civil poartă Medalia *Bărbăție și Credință* în aceleași condiții ca militarii.

Art. 8. — (1) Conferirea Medaliei *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace se face obligatoriu începând cu clasa a III-a.

(2) Conferirea Medaliei *Bărbăție și Credință* se poate face numai după îndeplinirea cu rezultate deosebite timp de 4 ani a unor funcții militare sau civile în cadrul unităților sau instituțiilor care concură la apărarea ordinii publice și siguranței naționale.

Art. 9. — (1) Pentru a se conferi o clasă superioară aceleiași persoane este necesară efectuarea unui stagiu în clasa imediat inferioară, astfel:

a) de la clasa a III-a la clasa a II-a: 5 ani;

b) de la clasa a II-a la clasa I: 6 ani.

(2) În propunerile de conferire trebuie să se țină seama de criteriile stabilite în prezentul regulament, inclusiv pentru prima promoție de decorare.

(3) Conferirea directă a claselor superioare la prima promoție se poate face ca urmare a însumării unor merite deosebite, care ar fi putut conduce la acordarea de clase superioare.

Art. 10. — Pentru merite cu totul deosebite termenul de 4 ani, ca și vechimea minimă în clasă, prevăzută la art. 9 alin. (1), pot fi reduse cu maximum o treime.

Art. 11. — Militarilor în termen li se poate conferi Medalia *Bărbăție și Credință* pentru merite cu totul deosebite și fac excepție de la termenele și condițiile prevăzute la art. 8 și 9.

Art. 12. — (1) Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de pace este o distincție care răsplătește rezultatele deosebite obținute în exercitarea atribuțiilor și îndeplinirea misiunilor de către:

a) maiștri militari și subofițeri în activitate, în rezervă sau în retragere și militari în termen sau militari angajați pe bază de contract din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu atribuții în domeniul ordinii publice și siguranței naționale, al protecției civile și de prevenire și stingere a incendiilor;

b) funcționarii publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri și alți funcționari publici sau personal civil din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu atribuții în

domeniul ordinii publice și siguranței naționale, al protecției civile și de prevenire și stingere a incendiilor;

c) personal din structura administrației publice locale, specializat în servicii publice comunitare pentru situații de urgență sau care prestează servicii de pază;

d) personalul aparținând unor obiective de interes strategic, specializat în prevenirea și stingerea incendiilor și în protecție civilă;

e) personal din structura societăților specializate de pază și protecție;

f) maiștri militari, subofițeri, personal civil și agenți de poliție specializați în apărarea ordinii publice și în combaterea criminalității transfrontaliere, aparținând unor state și organisme internaționale cu care România colaborează în aceste domenii.

(2) Prin *rezultate deosebite*, în sensul prezentului regulament, se înțelege:

a) măsuri și acțiuni eficiente privind protecția vieții cetățenilor, a proprietății private și publice și a infrastructurii de interes strategic;

b) acțiuni eficiente privind menținerea sau restabilirea ordinii publice specifice jandarmeriei, poliției și altor instituții abilitate de lege;

c) măsuri eficiente privind prevenirea și limitarea fenomenului infracționalității și al criminalității;

d) acțiuni eficiente de combatere a crimei organizate transfrontaliere, a traficului ilegal de persoane, droguri, armamente și muniție, materiale radioactive și strategice;

e) combaterea eficientă a fenomenului corupției;

f) acțiuni eficiente privind securizarea frontierei de stat;

g) funcționarea la standarde internaționale a instituțiilor cu responsabilități în domeniile migrației și azilului;

h) acțiuni eficiente de gestionare a crizelor, de protecție civilă, de prevenire și stingere a incendiilor;

i) obținerea unor informații care au contribuit decisiv la restabilirea ordinii publice și/sau la realizarea securității naționale;

j) măsuri eficiente de prevenire și combatere a fenomenului terorist și de neutralizare a unor acțiuni teroriste și de diversiune.

Art. 13. — Medalia *Bărbăție și Credință* cu însemn de război se acordă maiștrilor militari, subofițerilor și militarilor în termen, militarilor angajați pe bază de contract sau rezerviști mobilizați din unitățile aparținând forțelor terestre specializate în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru fapte de arme deosebite săvârșite pe timp de război sau de conflict armat și pentru acțiuni de luptă desfășurate sub egida unor organisme internaționale.

Art. 14. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ministerele și instituțiile centrale autonome ale statului cu responsabilități în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale vor elabora, în baza art. 12 și 13, reglementări specifice, aprobate prin ordin al miniștrilor de resort și al conducătorilor instituțiilor centrale autonome ale statului, specializate în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, care vor detalia condițiile în care se conferă Medalia *Bărbăție și Credință*.

**Modelul desenat
al Medaliei *Bărbăție și Credință*
cu însemn de pace**

Clasa a III-a

Avers

Revers

Panglica
față

Panglica
spate

Clasa a II-a

Avers

Revers

Bareta

Clasa I

Avers

Revers

Fundă pentru persoane civile
de sex feminin

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

**Modelul desenat
al Medaliei *Bărbăție și Credință*
cu însemn de război**

Clasa a III-a

Avers

Revers

Panglica
față

Clasa a II-a

Avers

Revers

Panglica
spate

Clasa I

Avers

Revers

Bareta

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind Medalia
Bărbăție și Credință

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Medalia *Bărbăție și Credință* și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 decembrie 2003.
 Nr. 832.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 411 din 4 noiembrie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1)
 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor
 împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele
 Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

adoptate anterior intrării sale în vigoare. Totodată, se apreciază că, în ceea ce privește aplicarea art. 21 alin. (4) din Constituția revizuită și republicată, partea poate opta asupra modalității de a se adresa justiției. În momentul în care a ales însă calea administrativ-jurisdicțională, aceasta este obligată să o urmeze.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iulie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 905/CA/2003, **Curtea de Apel Constanța — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001**, excepție ridicată de Sorin Herteau.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul criticat încalcă dreptul la liberul acces în justiție, prevăzut de art. 21 alin. (2) din Constituție, și obligația respectării Constituției și a legilor, prevăzută de art. 51 din Constituție, „în măsura în care este interpretat în sensul că nu pot fi atacate la instanța de contencios administrativ decât deciziile emise de direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, excepție ridicată de Sorin Herteau în Dosarul nr. 905/CA/2003 al Curții de Apel Constanța — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că dispozițiile Constituției revizuite nu privesc actele normative

financiar de stat județene sau a municipiului București, nu și actele de constatare sau celelalte acte care pot fi atacate doar prin procedura prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 26 ianuarie 2001, modificată prin Legea nr. 506 din 4 octombrie 2001". Se arată de către autorul excepției că problema care se pune „vizează interpretarea normei juridice, deoarece, dacă prevederile respective sunt interpretate în sensul că nu pot fi atacate actele administrative pentru contestarea cărora legiuitorul a instituit procedura specială, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2001, rezultă că dreptul persoanei vizate de acte de acest gen de a le contesta direct, nemijlocit, în instanță este anulat. Or, art. 21 din Constituție instituie principiul liberului acces la justiție, principiu ce ar fi nesocotit printr-o astfel de interpretare a prevederilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, modificată".

În concepția autorului excepției, „trebuie avut în vedere însă că scopul urmărit de persoana care apelează la această procedură specială și scopul vizat de legiuitorul însuși îl reprezintă anularea actelor administrative prin care se stabilesc impozite sau alte taxe ce sunt datorate în întregime sau parțial, nu anularea actelor juridictionale emise de direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului de stat județene în soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative".

De asemenea, autorul excepției arată că „procedura instituită de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, modificată, se completează cu prevederile Legii nr. 29/1990, care reprezintă dreptul comun în materia contenciosului administrativ", lege care „stabilește că obiectul acțiunii în justiție îl reprezintă anularea actului administrativ și nu anularea soluției date de autoritatea emitentă".

Curtea de Apel Constanța – Secția contencios administrativ consideră că excepția este nefondată, întrucât introducerea căii administrative de atac, prealabil investirii instanței, „nu este de natură a conduce la concluzia că, prin aceasta, s-ar încălca dispozițiile art. 21 din Constituția României".

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată. Se argumentează, în acest sens, că, potrivit art. 1 din ordonanța criticată „toate categoriile de acte de natură fiscală [...] enumerate [...] au asigurate, potrivit ordonanței de urgență, atât căile juridictionale administrative de atac, cât și căile de atac în contencios administrativ".

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 sunt constituționale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate prin care se susține încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție, Avocatul Poporului arată că aceasta este neîntemeiată, deoarece prevederile criticate asigură tocmai

accesul la justiție după parcurgerea procedurilor administrativ-jurisdictionale. Referitor la legitimitatea constituțională a unor astfel de proceduri prealabile, în punctul de vedere al Avocatului Poporului se menționează jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia existența unei proceduri prealabile administrativ-jurisdictionale este acceptată și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În legătură cu invocarea încălcării dispozițiilor art. 51 din Constituție, Avocatul Poporului arată că susținerile autorului excepției „sunt nerelevante pentru soluționarea excepției de față, neavând incidență în cauză".

Potrivit acestui punct de vedere, „în realitate, ceea ce a determinat ridicarea excepției este modul de aplicare, de către instanța de judecată a dispozițiilor legale criticate".

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 26 ianuarie 2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506 din 4 octombrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 16 octombrie 2001. Textul criticat pentru neconstituționalitate are următorul cuprins: *„Deciziile direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, precum și deciziile Ministerului Finanțelor Publice pot fi atacate la instanța de contencios administrativ competentă. Judecata se face în regim de urgență, cu participarea reprezentantului Ministerului Public”*.

Critica de neconstituționalitate constă în susținerea că textul menționat încalcă principiul liberului acces în justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, și obligația respectării Constituției și a legilor, prevăzută de art. 51 din Constituție, devenit, după revizuirea și republicarea Constituției, art. 1 alin. (5), în măsura în care este interpretat în sensul „că pot fi atacate la instanța de contencios administrativ numai deciziile emise de direcțiile generale de finanțe publice și controlului de stat județene sau a municipiului București, nu și actele administrative care stabilesc impozite și alte taxe ale căror quantum sau existență se contestă".

Cele două texte constituționale invocate în susținerea excepției sunt prevăzute în Constituția României,

republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, și au următorul cuprins:

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“

— Art. 1 alin. (5): „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“

Autorul excepției a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor alin. (1) al art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, determinat de faptul că în prima instanță acțiunea sa a fost respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu a făcut dovada că s-a adresat anterior organelor administrative prevăzute de lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Referitor la dispozițiile legale privind instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale, Curtea Constituțională s-a pronunțat, de principiu, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69/1994, stabilind că „este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui asemenea proceduri, destinate, în general, să asigure soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii, desconggestionarea instanțelor judecătorești de cauzele ce pot fi rezolvate pe această cale, evitarea cheltuielilor de judecată“. În aceste condiții, Curtea a reținut că „procedura administrativ-jurisdicțională constituie o măsură de protecție care, deci, nu poate avea ca scop, în nici un mod, limitarea accesului la justiție“. Concluzia instanței de contencios constituțional a fost în mod constant în sensul că „Instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu este contrară principiului prevăzut de art. 21 din Constituție privind liberul acces la justiție, cât timp decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești“.

Jurisprudența Curții Constituționale este conformă cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, care, de exemplu, în cauza „Le Compte, Van Leuven și De Meyere

contra Belgiei, 1981“, a stabilit: „Rațiuni de flexibilitate și eficiență, care sunt pe deplin compatibile cu protecția drepturilor omului, pot justifica intervenția anterioară a unor organe administrative sau profesionale [...]; un asemenea sistem poate fi reclamat de tradiția juridică a mai multor state membre ale Consiliului Europei.“

Pe de altă parte, Curtea reține că, în măsura în care o astfel de procedură prealabilă este prevăzută de lege ca obligatorie, aceasta trebuie urmată, în temeiul obligației prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție. Caracterul facultativ al jurisdicției speciale administrative prevăzut de art. 21 alin. (4) din Constituție, nou-introdus, după revizuirea Constituției, nu poate constitui temei pentru susținerea neconstituționalității textului de lege criticat, pentru că dispozițiile constituționale nou-introduse nu sunt aplicabile situațiilor anterioare intrării în vigoare a Constituției revizuite, în baza principiului constituțional al neretroactivității legilor. De altfel, caracterul facultativ, prevăzut în prezent de Constituție, permite celui îndreptățit să se adreseze fie organului administrativ-jurisdicțional, fie direct instanței de judecată. O dată aleasă însă calea administrativ-jurisdicțională, aceasta trebuie urmată până la capăt, după care, în condițiile legii, partea se poate adresa instanței de judecată în temeiul dreptului de acces la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție. În speță însă Curtea reține că, anterior revizuirii Constituției, procedura jurisdicțional-administrativă era obligatorie, conform legii. Este evident, în același timp, că instanța de judecată având competența să se pronunțe asupra deciziilor pronunțate de organul administrativ cu atribuții jurisdicționale, în final se pronunță asupra actului pe care persoana nemulțumită l-a contestat în fața acestor organe administrativ-jurisdicționale.

Textul criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 119 din 11 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 8 iulie 2002, Decizia nr. 266 din 16 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 3 decembrie 2002, și Decizia nr. 7 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 26 martie 2003, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate ca nefondate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, excepție ridicată de Sorin Hertea în Dosarul nr. 905/CA/2003 al Curții de Apel Constanța — Secția contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 414

din 6 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312/2001

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat asistent

Pe rol se află dezbaterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Melana” — S.A. din Săvinești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate pentru neconstituționalitate nu aduc atingere principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât acesta se aplică tuturor persoanelor ce urmează să fie disponibilizate. Cu privire la Hotărârea Guvernului nr. 1.105/2002 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară, arată că aceasta nu poate face obiectul controlului de constituționalitate, iar în ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 48 alin. (1) [devenit art. 52 alin. (1)] și ale art. 150 [devenit art. 154 din Constituție] apreciază că acestea nu au legătură cu cauza.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2003, pronunțată în Dosarul nr. 975/C/2003, **Tribunalul Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective.** Excepția

a fost ridicată de Societatea Comercială „Melana” — S.A. din Săvinești într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate de foști salariați ai societății comerciale anterior menționate, prin care solicită acordarea plăților compensatorii, calculate în raport cu nivelul actual al „salariului minim brut pe țară” prevăzut la art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.105/2002.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât prin disponibilizările efectuate în anul 1999, în cadrul concedierilor colective, „media salariului pe societate era de 1.150.900 lei, când salariul minim pe economie era de 400.000 lei, iar la data disponibilizării petenților „salariul minim pe economie este de 2.500.000 lei, cu o creștere de peste șase ori față de anul 1999”, situație care creează discriminări între salariații disponibilizați prin concedieri colective în anul 1999, în ceea ce privește plățile compensatorii. Se consideră că aceleași dispoziții legale sunt contrare prevederilor art. 48 alin. (1) din Constituție, deoarece disponibilizații au fost prejudiciați datorită faptului că pentru stabilirea „salariului de bază brut pe țară” nu s-a corelat Hotărârea Guvernului nr. 1.105/2002 cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999. Se mai susține că pentru aceleași motive sunt încălcate și dispozițiile art. 150 din Constituție.

Tribunalul Neamț — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 nu instituie un regim discriminatoriu între salariații disponibilizați în etapele anterioare și contestatorii din dosarul în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, care au fost disponibilizați la data de 1 aprilie 2003. Drepturile salariale ale persoanelor disponibilizate se stabilesc fără discriminări sau privilegii, întrucât art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 nu precizează cuantumul lunar al salariului net pe unitate, ci dispune generic.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul criticat reglementează în mod generic modul de determinare a cuantumului plăților compensatorii, iar elementele pe baza cărora se calculează

salariul mediu pe unitate sunt reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 624/1999, aceste elemente incluzând componente ale salariului de bază. Evoluția salariului minim brut pe țară, reglementat prin hotărâri ale Guvernului, are influență asupra cuantumului plății compensatorii la data disponibilizării prin concedieri colective, deoarece nivelul salariilor de bază, în funcție de care se stabilește salariul net pe unitatea din care sunt disponibilizați salariații, nu poate fi mai mic decât nivelul salariului minim brut pe țară. Astfel fiind, textul criticat nu contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, invocându-se în sprijinul acestei susțineri și jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat în mod constant că, „dacă la situații egale trebuie să se aplice un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit“. În ceea ce privește art. 48 alin. (1) și art. 150 din Constituție, pretins încălcate de dispoziția legală ce face obiectul excepției de neconstituționalitate, acestea nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Dispoziția legală criticată nu este contrară prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece legiuitorul poate reglementa în mod diferit, în perioade diferite și în funcție de posibilitățile existente, drepturile ce se acordă unor categorii de cetățeni. Astfel, stabilirea drepturilor materiale și a altor ajutoare de aceeași natură acordate aceluiași categorii de cetățeni în același quantum, în perioade diferite și prin acte normative diferite, nu este de natură să creeze nici privilegii și nici discriminări. Criticile de neconstituționalitate întemeiate pe prevederile art. 48 alin. (1) și ale art. 150 din Constituție nu sunt relevante, neavând incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, republicată, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 29 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 6 iulie 2001, prevederi care au următorul conținut:

Art. 28. — **„Plata compensatorie reprezintă o sumă neimpozabilă al cărei quantum lunar este egal cu salariul mediu net pe unitate, realizat în luna anterioară disponibilizării.“**
Autorul excepției susține că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 48 alin. (1) și ale art. 150 din Constituție, care, ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare, al căror conținut este următorul:

Art. 16 alin. (1): **„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.**

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.“

Art. 52 alin. (1): **„Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.“**

Art. 154: **„(1) Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care nu contravin prezentei Constituții.**

(2) Consiliul Legislativ, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a legii sale de organizare, va examina conformitatea legislației cu prezenta Constituție și va face Parlamentului sau, după caz, Guvernului, propuneri corespunzătoare.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că dispozițiile criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, republicată, deoarece reglementează doar criteriile de determinare a întinderii plăților compensatorii, fără să stabilească aplicarea unor tratamente juridice diferite la situații egale, care să aibă semnificația instituirii unor privilegii sau discriminări prin modul de calcul al drepturilor cuvenite. De asemenea, Curtea reține că elementele pe baza cărora se calculează salariul pe unitate nu sunt reglementate prin ordonanța de urgență criticată, ci prin Hotărârea Guvernului nr. 624/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, iar ulterior, prin Hotărârea Guvernului nr. 1.105/2002 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară. Or, hotărârile Guvernului sunt acte normative care sunt excluse de la controlul de constituționalitate.

În ceea ce privește critica referitoare la faptul că s-a stabilit salariului brut pe țară fără să se coreleze dispozițiile criticate cu cele ale Hotărârii Guvernului nr. 1.105/2002, Curtea constată că este neîntemeiată, urmând să fie respinsă, deoarece acest aspect de tehnică legislativă nu poate face obiectul controlului de constituționalitate. În același sens s-a pronunțat, în mod constant, Curtea Constituțională, de exemplu prin Decizia nr. 151 din 12 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000.

De asemenea, urmează să fie respinsă și critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 52 alin. (1) referitoare la *dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică* și ale art. 154 referitoare la *conflictul temporal de legi*, întrucât se constată că prevederile criticate nu cad sub sfera de incidență a acestor dispoziții constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Melana” — S.A. din Săvinești în Dosarul nr. 975/C/2003 al Tribunalului Neamț — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat asistent,
Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de evaluare a unităților de învățământ preuniversitar în vederea acordării autorizației de încredere

În baza prevederilor Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 87/1998 privind evaluarea și acreditarea învățământului preuniversitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 196/1999,

având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 858/2002 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preuniversitar, precum și a comisiilor de evaluare și acreditare a învățământului preuniversitar județene și a municipiului București,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 741/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de evaluare a unităților de învățământ preuniversitar în vederea acordării autorizației de încredere, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Comisia Națională de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preuniversitar și comisiile de evaluare și acreditare a învățământului preuniversitar județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Începând cu data prezentului ordin se abrogă prevederile Ordinului ministrului educației naționale

nr. 3.280/1999 pentru aprobarea Metodologiei privitoare la acordarea autorizației de încredere pentru unitățile de învățământ preuniversitar, respectiv ale Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 4.819/2002 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a unităților de învățământ preuniversitar în vederea acordării autorizației de încredere și acreditării.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Alexandru Athanasiu

București, 2 decembrie 2003.
Nr. 5.574.

METODOLOGIE DE EVALUARE

a unităților de învățământ preuniversitar în vederea acordării autorizației de încredere

Prezenta metodologie este emisă în temeiul art. 5 din Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preuniversitar, precum și a comisiilor de evaluare și acreditare a învățământului preuniversitar județene și a municipiului București, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 858/2002, denumit în continuare *regulament-cadru*.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 87/1998 privind evaluarea și acreditarea învățământului preuniversitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 196/1999, și ale art. 5 din regulamentul-cadru, activitatea de evaluare în vederea acordării autorizației de încredere și a acreditării este realizată de către Comisia Națională de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preuniversitar, denumită în continuare *Comisia Națională*, și de către comisiile de evaluare și acreditare a învățământului preuniversitar județene și a municipiului București, denumite în continuare *comisii județene*, care funcționează în subordinea acesteia.

(2) Activitatea Comisiei Naționale și a comisiilor județene se desfășoară cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 87/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 196/1999, și ale Hotărârii Guvernului nr. 858/2002.

CAPITOLUL II

Evaluarea în vederea acordării autorizației de încredere

Art. 2. — (1) În vederea obținerii autorizației de încredere, persoanele fizice sau juridice interesate depun la Comisia Națională sau la comisiile județene, după caz, o cerere, însoțită de un dosar de autoevaluare care trebuie să cuprindă următoarele documente:

I. Raport de autoevaluare, conținând următoarele:

a) proiect privind oportunitatea și dezvoltarea, pe termen mediu (3—5 ani), a unității de învățământ/calificării profesionale;

b) fișa instituțională-tip;

c) acte privind persoana juridică:

— actul de dobândire a personalității juridice de către persoana juridică ce solicită înființarea unității respective de învățământ;

— hotărârea judecătorească de înființare a filialei persoanei juridice, dacă este cazul;

— actul constitutiv și statutul de organizare și funcționare ale persoanei juridice, dacă este cazul;

— certificatul de înregistrare fiscală a persoanei juridice;

d) actele privind spațiile de învățământ și baza materială, precum și regimul de deținere a acestora:

— contractul/precontractul de închiriere a spațiului destinat procesului de învățământ (se vor menționa numărul și suprafața sălilor de clasă, cabinetelor, laboratoarelor și sălii/terenului de educație fizică și sport ce vor fi utilizate);

după caz, se vor înainta contracte/precontracte de închiriere privind spațiile de desfășurare a instruirii practice;

— dovezile privind dreptul de proprietate asupra spațiilor și bazei materiale, dacă este cazul (se vor anexa copii de pe actele de proveniență);

— lista dotărilor disponibile (mobilier și echipament didactic) și regimul juridic al acestora (pentru calculatoare se vor menționa numărul acestora și generația);

— lista cu fondul de carte propriu (numărul de volume, domeniul de referință, valoarea totală) din dotarea bibliotecii;

— autorizația sanitară de funcționare, vizată pe anul în curs (pentru spațiul în care se va desfășura activitatea instructiv-educativă);

— avizul P.S.I. (pentru spațiul în care se va desfășura activitatea instructiv-educativă), dacă este cazul, conform legislației în vigoare;

e) acte privind curriculumul:

— planuri de învățământ și programe școlare, aprobate de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului;

— lista de auxiliare curriculare ce vor fi utilizate (ghiduri, culegeri etc.);

f) acte privind personalul didactic:

— lista cadrelor didactice care vor funcționa în unitatea de învățământ; se vor atașa CV-ul fiecărei persoane și copii de pe actele de studii ale acestora, precum și de pe actele privind formarea profesională continuă;

— declarația-angajament a fiecărui cadru didactic care urmează să desfășoare activități de învățământ în unitatea școlară respectivă;

— statul de funcții pentru personalul care urmează să fie angajat în unitatea de învățământ;

g) copie a modelului de contract de școlarizare ce va fi utilizat, dacă este cazul.

II. Avize privind oportunitatea înființării nivelului de învățământ și a specializării/calificării profesionale, după caz, acordate în urma analizei documentației din dosarul de autoevaluare;

a) avizul inspectoratului școlar județean/al municipiului București (pentru nivelurile de învățământ liceal și postliceal), în a cărui rază teritorială urmează să se înființeze școala;

b) avizul comitetului local pentru dezvoltarea parteneriatului social în formarea profesională (pentru unitățile de învățământ/nivelurile/calificările profesionale din cadrul învățământului profesional și tehnic);

c) aprobarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, în conformitate cu prevederile art. 105 alin. (3) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările ulterioare.

III. Copie de pe ordinul de plată a taxei de evaluare.

(2) Dosarul de autoevaluare este înregistrat și verificat de personalul din aparatul propriu al Comisiei Naționale, respectiv de președinții comisiilor județene, după caz. În situația în care, din documentația înaintată lipsește raportul de autoevaluare sau copia de pe ordinul de plată a taxei de evaluare, cererea de autorizare se respinge ca inadmisibilă. În celelalte cazuri se comunică persoanei juridice necesitatea completărilor de rigoare, în termen de 5 zile de la înregistrare.

(3) Experții din aparatul propriu al Comisiei Naționale, respectiv președinții comisiilor județene, după caz, întocmesc fișa de expertiză a documentelor din dosarul de autoevaluare în maximum 15 zile de la înregistrarea acestuia.

(4) Președinții comisiilor județene, în realizarea expertizei documentației de evaluare, pot solicita sprijinul experților din aparatul propriu al Comisiei Naționale. După întocmirea fișei de expertiză președinții comisiilor județene comunică în scris Comisiei Naționale, în maximum 5 zile, principalele date privind cererea adresată, numărul dosarului de autoevaluare și solicită un observator pentru desfășurarea vizitei de evaluare.

(5) Fișa de expertiză este un document de lucru în cadrul căruia se consemnează toate constatările experților, respectiv ale președinților comisiilor județene privind legalitatea și conformitatea administrativă a documentelor din dosarul de autoevaluare.

(6) Fișa de expertiză se pune la dispoziție membrilor Comisiei Naționale, respectiv ai comisiilor județene.

Art. 3. — (1) Procedurile de evaluare în vederea acordării autorizației de încredere se efectuează în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. c), d), f) și g), alin. (3) lit. b) și ale art. 5 alin. (2) și (3) din regulamentul-cadru, în baza criteriilor și standardelor naționale de evaluare și de acreditare.

(2) Comisia Națională, respectiv comisia județeană pentru nivelul de învățământ solicitat, analizează, pe baza raportului de autoevaluare și a fișei de expertiză, intenția persoanei interesate și oportunitatea înființării unei unități de învățământ/calificări profesionale, în conformitate cu datele prezentate în proiectul privind oportunitatea și dezvoltarea.

(3) Comisia Națională, respectiv comisia județeană pentru nivelul de învățământ solicitat, se organizează pe subcomisii, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 87/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 196/1999, și ale art. 4 alin. (1) lit. c) din regulamentul-cadru.

(4) Subcomisiile analizează rapoartele de autoevaluare repartizate de președintele Comisiei Naționale, respectiv al comisiei județene, verifică documentele din dosarul de autoevaluare și analizează fișele de expertiză întocmite pentru fiecare dosar de autoevaluare.

(5) Subcomisiile efectuează vizite în teren, în baza deciziei președintelui, emisă conform hotărârii Comisiei Naționale, respectiv a comisiei județene pentru nivelul de învățământ solicitat, după caz. În cadrul vizitelor de evaluare subcomisiile verifică îndeplinirea criteriilor și

standardelor naționale de evaluare și de acreditare, respectarea legislației în domeniul învățământului, precum și conformitatea cu realitatea pentru documentele din dosarul de autoevaluare.

(6) Subcomisiile întocmesc un raport de evaluare pentru fiecare nivel de învățământ/specializare/calificare profesională evaluată.

(7) Comisia Națională, respectiv comisiile județene pentru nivelul de învățământ solicitat, analizează, pe baza rapoartelor de evaluare, îndeplinirea criteriilor și standardelor naționale de evaluare și de acreditare, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) din regulamentul-cadru.

(8) Președintele comisiilor județene înaintează Comisiei Naționale propunerea acestora de acordare/neacordare a Autorizației de încredere, dosarul de autoevaluare al unității de învățământ evaluate și copia raportului de evaluare întocmit, în maximum 5 zile de la încheierea vizitei de evaluare.

(9) Președintele Comisiei Naționale, în baza verificării documentelor menționate la alin. (8), precum și în baza raportului de constatare întocmit de membrul Comisiei Naționale desemnat ca observator, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. g) din regulamentul-cadru, validează propunerea comisiilor județene pentru nivelul respectiv și îi comunică în scris președintelui comisiilor județene, în termen de 15 zile de la primirea documentelor. În cazul invalidării propunerii, președintele Comisiei Naționale comunică în scris președintelui comisiilor județene/a municipiului București, în termen de 15 zile de la primirea documentelor, motivele de invalidare.

(10) Președintele comisiilor județene prezintă inspectorului școlar general raportul de evaluare, propunerea comisiilor județene pentru nivelul respectiv și comunicarea de validare a propunerii, primită de la președintele Comisiei Naționale. În situația invalidării propunerii, președintele comisiilor județene are obligația de a prezenta inspectorului școlar general motivele de invalidare comunicate de președintele Comisiei Naționale.

(11) În baza documentelor menționate la alin. (10), inspectorul școlar general emite decizia de acordare/neacordare a Autorizației de încredere pentru unitatea de învățământ preuniversitar respectivă.

Art. 4. — *Autorizația de încredere*, acordată prin ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului pentru învățământul liceal și postliceal sau prin decizie a inspectorului școlar general pentru învățământul preșcolar, primar, gimnazial și pentru școlile de arte și meserii, după caz, reprezintă actul de înființare a unității de învățământ preuniversitar și îi acordă acesteia dreptul de organizare și funcționare provizorie.

Art. 5. — (1) Unitățile de învățământ preuniversitar cu specializări/calificări profesionale autorizate sunt persoane juridice, cu capacitate de exercițiu restrânsă. Acestea nu pot organiza examene de absolvire și nici nu pot emite diplome și/sau alte acte de studii.

(2) Unitățile de învățământ preuniversitar cărora li s-a acordat Autorizația de încredere fac parte din rețeaua națională de învățământ și se supun controlului efectuat de

Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Comisia Națională, inspectoratele școlare județene/al municipiului București, comisiile județene și de alte organe abilitate de lege.

CAPITOLUL III

Monitorizarea și controlul unităților de învățământ preuniversitar cărora li s-a acordat Autorizația de încredere

Art. 6. — (1) Unitățile de învățământ preuniversitar cărora li s-a acordat Autorizația de încredere sunt monitorizate pe durata funcționării provizorii, pentru verificarea respectării criteriilor și standardelor naționale de evaluare și de acreditare a instituțiilor de învățământ preuniversitar. De asemenea, unitățile de învățământ preuniversitar cărora li s-a acordat Autorizația de încredere sunt controlate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) și (4) din regulamentul-cadru.

(2) Controalele care vor fi efectuate în unitățile cărora li s-a acordat Autorizația de încredere pot fi anunțate instituțiilor în cauză cu cel mult 3 zile înaintea efectuării lor.

(3) Comisia de control este alcătuită din 1—2 persoane, membre ale Comisiei Naționale/comisiilor județene, după caz.

(4) În comisia de control pot fi desemnate persoane cu atribuții în domeniu, din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului și/sau inspectoratului școlar județean/al municipiului București, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) și ale art. 7 alin. (7) din regulamentul-cadru.

(5) Rapoartele de constatare ale comisiilor de control se aduc la cunoștință unităților de învățământ controlate, în termen de 15 zile de la finalizarea controlului.

CAPITOLUL IV

Organizarea și funcționarea altor categorii de unități de învățământ preuniversitar particular

Art. 7. — Persoanele juridice de drept privat interesate în organizarea și desfășurarea de activități de învățământ de nivel preuniversitar, corespunzătoare unui sistem educațional din altă țară, depun la Comisia Națională o notificare, însoțită de un dosar care cuprinde următoarele:

a) acte privind înființarea/dobândirea personalității juridice:

— actul de dobândire a personalității juridice de către persoana juridică care solicită înființarea unității respective de învățământ;

— actul constitutiv și statutul de organizare și funcționare ale persoanei juridice;

— certificatul de înregistrare fiscală al persoanei juridice de drept privat;

b) acte privind sistemul de învățământ pe care urmează să îl utilizeze:

— acte privind curriculumul utilizat și sistemul de evaluare (se vor anexa copii de pe planurile de învățământ);

— confirmarea din partea ambasadei statului respectiv asupra faptului că unitatea de învățământ respectă regulile din domeniul educației și învățământului din statul pe care îl reprezintă;

— răspunsul autorității competente din statul al cărui sistem educațional urmează să fie adoptat/a fost adoptat la solicitarea privind efectuarea formalităților de evaluare și acreditare în sistemul educațional respectiv;

c) dovezi privind spațiile de învățământ și baza materială:

— lista dotărilor disponibile și regimul juridic de deținere a acestora;

— autorizația sanitară de funcționare, vizată pe anul în curs (pentru spațiul în care se va desfășura activitatea instructiv-educativă);

— avizul P.S.I. (pentru spațiul în care se va desfășura activitatea instructiv-educativă), dacă este cazul, în conformitate cu legislația în vigoare;

d) dovezi privind personalul didactic.

Art. 8. — Denumirea unității de învățământ trebuie să reflecte curriculumul corespunzător sistemului de învățământ adoptat, sub sancțiunea interzicerii denumirii care induce în eroare beneficiarii activității de învățământ.

Art. 9. — Comisia Națională, în urma analizării documentației menționate la art. 7, eliberează o adeverință, care se supune aprobării ministrului educației, cercetării și tineretului și se comunică unității de învățământ preuniversitar solicitante în termen de 15 zile de la finalizarea procedurii.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 10. — (1) Hotărârile Comisiei Naționale, respectiv ale comisiilor județene, cu privire la acordarea/neacordarea Autorizației de încredere pentru fiecare nivel de învățământ se adoptă prin vot secret, cu o majoritate simplă din totalul membrilor.

(2) Ședințele ordinare ale Comisiei Naționale sunt statutar constituite în cazul întrunirii a cel puțin două treimi din numărul total de membri.

(3) În cazul în care hotărârea de autorizare provizorie privește persoana juridică în care își desfășoară activitatea unul dintre membri sau în cazul în care unul dintre membri are un interes personal în activitatea unei persoane juridice supuse evaluării, acesta nu participă la realizarea vizitei de evaluare la unitatea respectivă de învățământ, nu are drept de vot în problema școlii respective și nu este luat în calcul la realizarea cvorumului. În situația comisiilor județene, persoana respectivă va fi înlocuită pentru realizarea activităților de evaluare cu unul dintre membrii comisiei de evaluare de la alt nivel de învățământ.

Art. 11. — (1) Subcomisiile de evaluare pentru autorizarea de încredere sunt alcătuite, de regulă, din 2—3 persoane, membre ale Comisiei Naționale sau ale comisiilor județene pentru nivelul de învățământ solicitat, după caz.

(2) La activitățile de evaluare ale Comisiei Naționale participă, cu statut de observator, președintele comisiilor județene sau, în situații excepționale, unul dintre inspectorii

școlari, membru în comisiile județene, special desemnat de către președinți.

(3) La activitățile de evaluare ale comisiilor județene participă, cu statut de observator, un membru al Comisiei Naționale, în baza deciziei președintelui acesteia, emisă conform hotărârii Comisiei Naționale.

Art. 12. — Plata membrilor Comisiei Naționale și ai comisiilor județene, precum și a președinților comisiilor județene pentru activitățile de evaluare și control se efectuează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 13. — Comisia Națională ține un registru special, denumit *Registrul național al unităților de învățământ preuniversitar autorizate, precum și al unităților de învățământ preuniversitar cărora li s-a retras Autorizația de încredere.*

Art. 14. — Inspectoratele școlare județene/al municipiului București au obligația de a afișa și publica în presa locală rețeaua actualizată a unităților de învățământ preuniversitar de pe raza județului respectiv, precum și statutul acestora (autorizate/neaautorizate).

Art. 15. — Unitățile de învățământ preuniversitar cărora li s-a acordat Autorizația de încredere au obligația de a respecta reglementările în vigoare privind denumirea adoptată.

Art. 16. — Prezenta metodologie de evaluare intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
